

af Bruttoindtægten, hvilken i bemeldte Aar ansloges til 100,000 Rbd. Ved kongelig Resolution af 11te Juni 1822 bestemtes, at bemeldte Godtgjorelse ikke maatte overstige 1100 Rbd., og man vedtog derfor senere, samt i Medhold af Bestemmelsen af 1820, at fastsatte Godtgjorelsen til 1000 Rbd. Vi skjonne ikke, at der kan tillægges de anførte kongelige Resolutioner mindre Gyldighed end dem, hvorved hver enkelt Skuespillers Gage er fastsat; og alle Skuespillere, som nu ere i Theatrets Tjeneste, have tiltraadt denne under bemeldte kongelige Tilfagn. At nu Beneficiegodtgjorelsen af 1000 Rbd. hvert 5te Aar forandres til en Gageforhoielse af 200 Rbd. aarlig efter 25 Aars Tjeneste, er upaatvivlelig aldeles hensigtsmæssigt; kun ved Overgangen til denne nye Ordning af Sagen indtraeder den Vanskelighed, som vi tidligere have overseet, at af de nu værende Skuespillere ikkun de blive skadesløse ved Forandringen, som, netop Aaret før den indtraadte, have nydt Beneficiegodtgjorelse, medens den i Almindelighed har til Folge, at den Indtægt, som var dem hjemlet efter 25, 30, 35 o. s. v. Aars Tjeneste, nu først vil være kommen dem tilhænde efter resp. 30, 35, 40, o. s. v. Aar, og at den Skuespiller, hvem Beneficiegodtgjorelse nu forestaaer efter 1, 2, 3 eller 4 Aars Forløb, lider et Tab af resp. 800 Rbd., 600 Rbd., 400 Rbd. eller 200 Rbd. Vi skjonne derfor ikke, at der retteligen kan nægtes de nu Ansatte, saasnart de have naaet 25 Aars Tjeneste, en fuld Beneficiegodtgjorelse, samt derefter ifølge Forslaget 200 Rbd. aarlig; og for dem, der allerede nyde Beneficiegodtgjorelse, maatte vel Sagen ordnes saaledes, at de indtil Udløbet af det ved den nye Lovs Emanation iværende Dvinqvennium erholdt i Alt 1000 Rbd. og derefter regulairt 200 Rbd. aarlig. At bemeldte Gagetillæg af 200 Rbd., saavel som de faste Annua efterhaanden ville være at overføre til Gageconto, antage vi at ligge i Planen.

Til at udrede nysaanførte Differentssummer skjonne vi ikke, at ordentligviis Midler kunne antages at være tilstede i de til Beneficiegodtgjorelser m. m. ved Udkastets § 14, Nr. 3, anførte 42 pCt. af det saakaldte Overskud; ligesom det, naarsomhelst disse 42 pCt. ville

vise sig utilstrækkelige til deraf at udrede de derpaa anførte, paa ueensartede Udkomster grundede, Udgifter (hvoriblandt faste Gagetillæg, der udbetales maanedsviis i Forbindelse med Gagen, ligesom ogsaa faste Godtgjorelser for Søndags- og Dnøsdagsforestillinger), med de derfor hidtil normerede Beløb vil være vanskeligt at regulere disses indbyrdes Ordensfølge eller Concur.

Om den til Dækning af Theatrets og Capellet's Enkassers Underballance foreslaaede Sum af indtil 1200 Rbd. bemærkes derhos, deels at Udkomst til denne Dækning grunder sig paa lignende Resolutioner om Beneficier som de forovmeldte, deels at den nævnte Sum, der træder istedetfor tidligere ifølge Resolutionerne bestemte 2600 Rbd., er beregnet efter Kæssernes tilfældige Behov i 1850, men at dette er modtageligt for Forandring ifølge Af- og Tilgang blandt de nu levende berettigede Interessenter, deels endelig, at den af Theaterenkassen hidtil statutmæssigen udrede eventuelle Børneunderstøttelse er udeladt af Beregningen.

Nr. 4. Herom har jeg (Heiberg) allerede yttret mig i Bemærkningen til § 4.

ad §§ 17 og 18.

Det vil (som ovenfor bemærket) neppe blive en kort Række af Aar, der vil medgaae til paa den foreslaaede Maade at nedbringe den fra Fortiden nedarvede, betydelige Pensionssum til det for Fremtiden foreslaaede Maximum; og i denne hele Overgangsperiode vil det i Almindelighed falde Theatret vanskeligt med de foreslaaede Midler og uden videre temporair Udvævningshjælp at foretage den efterhaanden nødvendige Rekruttering af sine Arbeidskræfter.

Hvad nu angaaer Pensioneringen, da, uagtet den for de i Fremtiden til fast Ansættelse oprykkende Kunstnere er, i Afvigelse fra den almindelige Pensionslø, foreslaaet at reguleres ikkun efter den faste Gage og efter en for de tidligere Aar mindre gunstig Scala, ansee vi de derfor anførte Grunde som fyldestgjorende, og have kun om følgende Punkt en afvigende Mening.